

У в о д

Право се најчешће појављује као друштвена појава. Као друштвена појава право се везује за многе друге друштвене појаве као што су морал, обичај и тд. За право и друге друштвене норме треба истаћи да су то правила која регулишу понашања људи у друштву. Разлика између правних норми и других друштвених норми произилази из повезивања права са државом, а држава је организација која располаже монополном физичке силе.

Право као друштвена појава представља скуп друштвених норми које регулишу понашање људи, санкционисаних од стране државе.

Правни поредак представља одређену целину правних норми, обухватајући све правне норме у држави, без обзира на њихове врсте, класификације и обележја. Све се правне норме сређују по одређеним критеријумима - садржају, општости и конкретности, друштвеним односима које регулишу и тд. Правни поредак је у сталном кретању, динамици јер се друштвени односи стално мењају а правне норме регулишу те односе.

Право је састављено од многобројних и разноврсних правних норми. Правне норме су део права. Међутим, право се не састоји само из правних норми, већ и из других делова. Правна норма је најмањи и основни елемент права. Без правне норме нема права. Због свега тога право се и дефинише као скуп правних норми санкционисаних од државе њеним монополном физичке принуде.

Елементи правне норме су следећи:

претпоставка хипотеза диспозиције

У овом делу правне норме одређују се услови, чињенице, догађаји од чијег наступања зависи примена правне норме. Неке норме је немају.

диспозиција

Овим елементом одређује се правило понашања људи.

претпоставка хипотеза санкције

Описује повреду диспозиције, односно опис прекршаја. Свака норма је има.

санкција

Санкција је правило понашања чија је примена условљена прекршајем диспозиције.

Правни акт и правна норма чине нормативни део правног поретка. Правни акт је изјава воље, израз разума који садржи правну норму или представља услов за примену неке друге правне норме. Као изјава воље правни акт је психички акт. Он се састоји у доношењу одређене одлуке. То је унутрашњи акт. Правни акт је само онај психички акт који садржи правну норму, односно правне норме, или пак представља услов за примену друге правне норме.

Правне акте доносе разни субјекти, али највише државни органи. Остали субјекти могу донети правне акте уколико су овлашћени од државних органа, уколико им је држава то право дала.

Држава одређује надлежност тим разним телима и субјектима на које преноси право доношења аката. Код државних органа одређено је који ће акт донети који орган. Тако постоји одређани ред и читава хијерархија виших и нижих органа са правима у погледу доношења аката. У вишим актима се одређује доношење нижих аката како у погледу форме тако и у погледу садржине. Одређује се надлежност, поступак, материјализација, као и садржина аката. Међутим, при томе се не иде у детаљисање. Нарочито се оставља слобода у погледу садржине правног акта. Ово због тога да би доносилац могао у норми да регулише одређени друштвени однос.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com